

Tukholma – Inkoo 21-25.5

Ensimmäiseksi haluan kiittää palkinnosta ja todeta että sen saavuttamiseen meni paljon aikaa sekä hikeä, vähän vertakin. Suurin kiitos kuuluu miehistölle joka ”lievistä” ongelmista huolimatta jaksoi loppuun asti. Kipparikaan ei aina ollut ihan parhaimmillaan. Seuraavana tarina miksi minulla on laituripaikka 20.

Ikäni merellä olleena ja veneenvalmistajan jälkikasvuna olin ollut ”poissa” mereltä lähes kymmenen vuotta. Koskaan ei ole ollut omaa venettä, vaan se oli joko uusi esittelyvene tai vaihdokki. Nyt vasta tosin ymmärrän kuinka helppoa on olla omistamatta venettä ☺. Joka tapauksessa tuli hirveä polte hankkia vene. Suomessa ei ole akselivetoisia matkaveneitä kauheasti tarjolla, joten netti auki ja katseet kohti Ruåtsia. Syksyllä 2007 pankki myönsi minulle löyhin perustein venelainaa, tyhmiä kun ovat ja siitä tämä ”helvetti” alkoi. Etsin pitkään sopivaa noin 8 metristä Nimbus 26:ta tai vastaavaa. Tarjontaa oli, mutta budjetti oli kuitenkin rajallinen, kiitos Handelsbankenin ☺. Neljä venettä meni ”nenän edestä” ja ihmetys oli suuri. Pari kertaa oli lentoliput Malmöhön buukattuna ja sitten tuli viesti että paatti myyty. Tais rahat poltella taskussa kun tuli sitten ostettua Riddarsfjärd Marinasta lokakuussa vene joka oli tehty kelluvasta laivateräksestä ja palkintoon johtanut tarina alkaa.

”Logistiikka” järjestelyt aloitettiin hyvissä ajoin ja haku ajankohdaksi päätettiin 21-25.5. Suurinta ihmetystä herätti se että Suomesta ei löytynyt kuljetusfirmaa joka olisi pystynyt toimittamaan lavallisen tavaraa Tukholmaan torstaiksi 22.5 aamulla klo 10 mennessä!, aika outoa nyky logistiikalla. Tarkin lupaus oli torstain aikana ja hinta olisi ollut melkein 500 €! Eikun varaamaan autopaikkaa samaan lauttaan Turusta-Tukholmaan ja takaisin. Tässä kohtaa käytettiin ensimmäiset ”tuurit”, sain viimeisen henkilöautopaikan koko laivasta!. Sitten alkoi kuskin etsiminen että saadaan

auto saman tien takas. Koskaan en ole ollut onnellinen että joku on työtön, mutta nyt yksi tuttu oli tästä syystä "vapaana" ja lupasi lähteä kuskaamaan tavarat yli ja tulla sitten saman tien takaisin. Palkaksi riitti Rellupullo.

Torstaina saavuimme Tukholmaan paikallista aikaa jo klo 7.00, joten osalla porukasta oli hieman "matalapainetta" päällä. Taksilla marinaan odottamaan myyjää jonka kanssa oli sovittu että olemme klo 8.00 paikalla. Auto tyhjäksi ja tavarat suunnilleen paikoilleen ja kauppalistan tekoon. Erlandssons Bryggaan ostamaan raketit, yksi puuttuva kartta, CAV-suodattimia, öljyä, imetysmattoa ja vaikka mitä. Suosittelen kun käynte Tukholmassa niin käykääpä vilkaisemassa liikkeessä on muuten "pikkasen" halvempaa kuin Suomessa. Ruokakaupan ja pizzerian kautta takas veneelle ja köydet irti!. "vai mitkä ne oli?" Onneksi tuli kysyttyä miten sieltä makean veden altaasta pääsee pois koska ensin piti ajaa "väärään" suuntaan muutama maili että päästiin sululle, josta pääsi sitten jo suolaisen veden puolelle. Hienosti toimi sulku ja rahastus sulkuvahdilta jolla oli

Keli oli aivan loistava ja lämmin koko päivän ja nahka kärysi. Kaksi miehistön jäsentä nukkui ensimmäiset viisi tuntia, liekö Viking Linen tanssilattialla vietetty aika painaneen?. Matkalla tankattiin viimeisestä mahdollisesta paikasta, jonka nimi ei nyt jäänyt päähän. Lähtö vähän venähti ja Ahvenanmerelle tultaessa aurinko oli jo aika alhaalla. Mutta alkuperäisessä suunnitelmassa yritettiin pysyä ja päästä Maarianhaminaan illaksi bisselle Archipelagiin ☺, mutta "v....ks" meni. Suunnilleen puolessa välissä Ruåtsin rannikko ja Maarianhaminaa alkoi pieni maininki ja tankkiin kaadetut puhdistusaineet saivat "mujut" liikkeelle. Raakasuodattimet tukkoon ja samoin tuloputki tankilta. Väsytti, v.....tti ja nälätti sun muuta, mutta onneksi oli kaksi hyvin nukkunutta miehistön jäsentä jotka

puhdistivat vermeet siihen kuntoon että saatiin koneet taas käyntiin. Hetken, vain hetken tuntui hyvältä.....ja taas sama juttu. Stoppas uudestaan ja keskelle reittiä. Oli siinä mukava kellua kun menee lauttoja joka puolelta ohi ja ainoa saari on kelluntalinjalla. Näytti varmaan fiksulta kun hosuttiin melan kanssa kymmenen tonnia painavan teräsveneeseen kannella, mutta päästiin osumatta ohi pohjaa katsellen. Sitten alkoi väsy painaa ja pimeys yllätti. Otin puhelun Maarianhaminan merivartiostoon ja kyselin josko hakisivat pois kuleksimasta. annoin sijainnin, meni hetki ja ilmoitti että ootte vielä Ruåtsin puolella, eivät tule, joten yhdistän sinne pieni hetki sanoi ja löi luurin korvaan. Sitten sama keskustelu Ruåttalaisten kanssa. Lähtivät tulemaan ja hinasiivat melkein takas sinne Ruåtsin rannikolle, kunnes saatiin suodattimet vaihdettua ja pelit tulille. Kyllä ne Ruåttalaiset sjöråddning kaverit vähän kattoo hitaasti kun huudettiin että köydet irti, me lähetään Maarianhaminaan !!!, Finsk Sisu!!!

Aamulla olimme n klo 8.00 aikaan Maarianhaminassa. Archipelagoon saunaan ja aamupalalle. Valvoneet meni nukkumaan ja kaksi jatkoi Kalmersille ostamaan lisää CAV suodattimia, niitä tuntui menevän enemmän kuin olutta ☺. Tankki täyteen ja kohti Lemströmin kanavaa ja Lumparnia. Kanava mennyt just kiinni ja aukeaisi seuraavan kerran tunnin kuluttua!. Mehän ei odotella ja sinne vaan ränniin. Onneksi oli vesi -50 senttiä!. Olisin voinut vanhoa että veneessä oli ankkurivalo ennen sillan alle menoa, miehistön mukaan ei ollut ?. No piirrettiin hieno viiru sinne sillan alapuolelle mutta ali tultiin. Vene toimi kuin kello koko matkan yli Kihdin ja keli oli aivan uskomaton!. Lill Gyltön kohdalla koneet sammuiivat ja suodattimet taas tukossa ja putki ummessa. Jostain syystä alkoi kuppi maistua kaikille ennemmin kuin se naftan juonti ja soitettiin taas hinauspalveluun että päästäis Korpoströmiin. Se maksoi 575 € ja saavuttiin yön tunteina laituriiin.

Naftan maun sai muuten pois suusta vain Jägermaisterilla, oluesta ja punaviinistä siihen ei ollut ☺.

Aamulla kateltiin jo bussi aikatauluja ja mietittiin veneen "hylkäämistä". Ostettiin kannu naftaa paikallisilta rakennusmiehiltä ja laitettiin imuputki suoraan jerrykannuun ja vaihdettiin suodattimet, jälleen. Köydet irti ja jatkossa Erlandssonilta ostetulla käsilupsutuspumppulla pumpattiin naftaa toiseen jerrykannuun suoraan tankin mittarireiästä. Siihen loppui ongelmat, paitsi että muutamalla herralla oli kädet koetuksella pumppaamisen kanssa, ei olis muuten tytöiltä onnistunut ☺. Matka jatkui hyvissä fiiliksissä ja hyvän ruoan ja juoman kanssa kohti Hankoa. Harvoin saa vetää Hangossa kylkiparkkiin vieraslaiturissa. Sitten illan vietto rantaravintolassa pitkän kaavan kautta. Aamulla lähdettiin jo aikaisin ja ajeltiin Kohti Villvikenä edelleen hienossa ilmassa.

Kyllä tällaisia reisuja tekee, mutta muutama asia on hyvä muistaa. Riittävästi porukkaa veneeseen ja vain sellaisia jotka osaa tehdä korjauksia ja virityksiä niin että matka jatkuu. Koskaan ei ole liikaa työkaluja, suodattimia tarvikkeita, jne. yksi joka olisi helpottanut elämää, olisi ollut sähköinen siirtopumppu polttoaineen pumppaamiseen tankista välikannuun. Ja sitten tarvitaan helvetisti huumoria, vaikka se välillä vähän lopahtikin. Tässä miehistön kanssa mietittiin että myyn veneen pois ja ostan uuden niin saadaan kiertopalkinto kiinnitettyä Siuntioon ☺. Jos haemme uuden veneen, niin vaikka ei olisi mitään ongelmia, niin pulloamme naftaa, koska se on mukavampi juoda pullosta kuin käydä pilssissä imemässä.

Kiitos miehistölle, Petteri Salmela, Harri Kosunen ja Stefan Jakobsson.

Hyvää talven jatkoa
Petteri Koskenala

